

Arrest

**nr. 78 815 van 5 april 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 maart 2012.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 50 125 van 26 oktober 2010 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig was en hij in het bijzonder niet de correcte toedracht omtrent zijn verblijfplaats(en) in de jaren voor zijn vertrek wenste mee te delen. Verzoekers tweede asielaanvraag wordt afgewezen omdat zijn verklaringen aangaande de door hem voorgelegde documenten allerminst coherent en geloofwaardig zijn.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te

tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag brengt verzoeker geen nieuwe gegevens aan die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de procedure van zijn eerste asielaanvraag waarin hij deze had kunnen aanbrengen. Verzoeker beperkt zich tot het volharden in het asielrelaas dat de Raad in zijn arrest nr. 50 125 van 26 oktober 2010 reeds ongeloofwaardig heeft verklaard, en wenst dit relaas te staven met verschillende documenten. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker aangaande deze documenten geen coherente en geloofwaardige verklaringen kon afleggen, waardoor deze de geloofwaardigheid van zijn relaas niet vermogen te herstellen. De Raad stelt vast dat de motieven waarop de commissaris-generaal zich voor zijn conclusie baseert allen steun vinden in het administratief dossier en dat zij deugdelijk zijn. Verzoeker onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te ontkrachten met concrete argumenten die steun vinden in het administratief dossier, doch beperkt zich tot het minimaliseren van de motieven, het leveren van verklaringen post factum en het wijzen op de algemene situatie in Afghanistan, wat niet dienstig is.

Er worden in de tweede asielaanvraag geen gegevens aangebracht die op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 50 125 van 26 oktober anders zou zijn geweest indien deze gegevens alsdan zouden hebben voorgelegen. Evenmin werden nieuwe gegevens aangebracht die betrekking hebben op een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een risico op ernstige schade die zich zou heeft gemanifesteerd na het vellen van voormeld arrest. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. C. DECAESTECKER,

voorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

F. HOFFER